

SANA FYYSIKOLLE: SUPRAJUOKSEVUUS JA RAUHA

Tein aikoinani mittauksia käyttäen nestemäistä Heliumia. Kryostaatin seinämän läpi saatoinkin nähdä, miten Helium-neste kiehuu ja kuplii niin kuin ”sen entisen seurakuntapastorin hernekeitto tuolla Hämeen puolella”.

Kun lämpötila laskee tietyn rajan alapuolelle, kiehuminen kuitenkin lakkasi. Tuota Heliumin käyttäytymistä ei voi selittää kaasujen ja nesteiden klassisten lakien avulla. Tarvitaan kvanttinesteiden teoriaa, jonka mukaan Helium muuttuu kriittisessä lämpötilassa suprajuoksevaksi. Sen lämmönjohtavuudessa tapahtuu anomaalinen kasvu. Tästä ”faasimuutoksesta” johtuen neste höyrystyy tasaisesti ja ainoastaan pinnaltaan eikä enää muodosta höyrykuplia nesteen sisällä. Suprajuoksevalle nesteelle on ominaista myös sen poikkeuksellisen hyvä leviämis- ja tunkeutumiskyky.

Muutosta suprajuoksevaksi voi verrata järven pinnan muuttumiseen peilityneeksi myrskyn jälkeen. Muistanemme Raamatun kertomuksen myrskystä, jonka Jeesus tyynnyttää Genesaretin järvellä (Mark.4:35-41). Kovat myrskyt ovat silloin tällöin todellisuutta tänäkin päivänä – monet pitävät niiden lisääntymistä seurauksena ilmastonmuutoksesta.

Myrskyjä on myös meidän ihmisten elämässä: sanallista ja fyysistä väkivaltaa, sisäistä levottomuutta, sotiakin. Vakavinta on, että synneillään ihminen vihoittaa pyhän Jumalan. Jeesus voi ja tahtoo tyynnyttää nämä myrskyt. ”Kristus on meidän rauhamme” (Ef.2:14). Mikä on tuon rauhan perustana ja miten pääsemme siitä osalliseksi?

Kerran Jumalan Poika syntyi ihmiseksi tähän kylmään, rakkaudettomaan maailmaan. Hänet naulittiin ristille, niin kuin oli ennustettu: ”Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha” (Jes.53:5). Uskon myötä vihollisuus Jumalan kanssa vaihtuu rauhantilaksi: ”Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa” (Room.5:1). Kun uskomme Jeesukseen, saamme synnit anteeksi, hän tulee kylmään sydämeemme ja tyynnyttää sisäisen myrskyn. Tämä rauha on suurempaa kuin koskaan ymmärrämme. Jeesus sanoo: ”Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa” (Joh.14:27). Tämä rauha leviää myös ihmisten, parhaimmillaan jopa yhteisöjen keskeiseksi. Kerran taivaassa tämä rauha on oleva ikuinen, eikä sitä voi enää mikään häiritä.

”Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet! Hän ilmoittaa rauhan tulon, tuo suuren ilosanoman” (Jes.52:7). Jeesus ei luvannut, että sodat loppuisivat maailmasta ennen hänen paluutaan. Sitäkin merkittävämmäksi tulee meidän kristittyjen todistus ”rauhantekijöinä”: ”Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka” (Ap.t.1:8). Tämä voima on kätkeytynä vastakohtaansa, ensin Jeesuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa, sitten myös meissä, katumuksen ja uskon kautta. Alkaen lähimmästä elämänpiiristä, olemme Rauhanruhtinaan asialla, hänen ”suprajuoksevina” lähettiläinään, vieden kaikille sanomaa Jumalan rauhasta.